

ע"פ 2458/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2458/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
באר שבע (השופטים א' ואגו, ס"נ, א' אינפלד וא'
חזק) שניתן ביום 14.2.2023 בתפ"ח 46604-05-16

בשם המערער:

עו"ד אורי דייגי; עו"ד עמית דויטשר

בשם המשיבה:

עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

1. המערער הורשע בשורה ארוכה של עבירות מין קשות שביצע בנכדתו בהיותה קטינה. בשל כך הוא נדון ל-8 שנות מאסר ולמאסר על תנאי וחויב לשלם לנפגעת העבירות פיצויים בסך של 150,000 ש"ח (ראו: תפ"ח (מחוזי ב"ש) 46604-05-16 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2023)).

2. המערער ביקשני להורות על עיכוב ביצועו של עונש המאסר שהושת עליו כאמור. במהלך הדיון בבקשתו, הבהרתי לבעלי הדין שהעילה היחידה אשר בעטייה ניתן לתת למערער את מבוקשו בגדרה של הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)) היא מצבו הבריאותי הקשה. באי-כוחו של המערער הסכימו עם הערכה זו ומיקדו את טיעוניהם במצבו הבריאותי של מרשם.

3. דומני כי לא אטעה אם אתאר את מצבו הבריאותי של המערער כאקוטי. המערער, בן 73, סובל מסרטן גרורתי שהגיע לשלב 4. הגרורות הסרטניות התפשטו אל חלקים שונים בגופו. חוות דעת רפואית עדכנית שנתקבלה בעניינו של המערער מהמרכז הרפואי סורוקה בבאר-שבע, אשר נושאת תאריך 23.4.2023, מתארת את מצבו כסופני ומסכמת כי הלה זקוק "לטיפול תומך בכל פעילויות היום יום ולמסגרת ביתית של הוספיס בית מכילה ותומכת בסוף חיו".

4. המדינה מתנגדת לעיכוב הביצוע מבלי לחלוק על ההערכה הרפואית הנ"ל ועל כך שימיו של המערער הינם ספורים, אם הערכה זו תתגשם. המדינה סבורה כי המערער יכול לקבל טיפולים רפואיים בין כותלי הכלא, למרות מצבו הסופני. זאת עוד: לטענת המדינה, "כשאלו הם פני הדברים, בפרט בהתחשב בכך שהמבקש הוא חולה סופני, קבלת בקשת המבקש לעיכוב ביצוע העונש, שקולה לקבלת ערעורו על גזר הדין".

5. דעתי שונה. סבורני כי בנסיבות שנוצרו, דחיית המועד אשר נקבע לריצוי עונשו של המערער, תוך הקדמת המועד לשמיעת ערעורו, היא החלטה אנושית מתבקשת למרות הסלידה העמוקה מהמעשים שבגינם הוא נמצא חייב בדינו. חששה של המדינה כי העונש מידי שמיים יקדים את ביצוע העונש שבידי אדם וייתרו, אין בכוחו להעמיד חסימה בפני החלטה אנושית ומתבקשת זו. מיצוי הדין עם העבריין הוא אכן ערך חברתי חשוב לעילא ולעילא. ואולם, שיקולים אנושיים וחמלה כפשוטה יכולים לדחוק ערך זה הצידה במקרי קצה חריגים-שבחריגים, כדוגמת זה שלפניי. שיטתנו המשפטית לא אימצה את העיקרון הקנטיאני של "גמול בכל מחיר", המסוכם בפסוק מפורסם שדורש את מיצוי הדין גם בקץ הימים של החברה:

Even if a civil society were to be dissolved by the consent of all its members (e.g., if a people" inhabiting an island decided to separate and dispersethroughout the world), the last murderer remaining in the prison wouldfirst have to be executed, so that each has done to him what his deeds deserve and blood guilt does not cling to the people for not having insistedupon this punishment; for otherwise the people can be regarded as collaborators in this public violation of justice". Immanuel Kant, 6 The Metaphysics of Morals 333 (1797) (Mary J. Gregor, trans., (CambridgeUniversity Press, 1996).

6. הבקשה מתקבלת אפוא. אני מעכב בזאת את ביצועו של עונש המאסר שהושת על המערער עד להכרעה בערעורו.

7. ערעור זה יישמע בהקדם האפשרי בכפוף לאילוצי היומן.

ניתנה היום, י"ג באייר התשפ"ג (4.5.2023).

ש ו פ ט
